

'Comunidad'

Joan F. Mira

És com si periòdicament, circularment, em trobara obligat a tornar-hi, com si la insistència em resultara necessària per un principi moral, per la mala sang, per una resta viva i activa de patriotisme racional i emocional, per tot alhora. Perquè la meua capacitat de resignació en aquest tema i en molts altres està del tot intacta encara: no la gaste, i no es gasta. Potser la capacitat d'indignació sí que se m'esmussa a poc a poc, vista l'abundància dels motius que haurien d'activar-la cada dia, però quan ha de saltar encara salta, a pesar de la fatiga. Com ara quan, en un diari de València, he de llegir que *"La Comunidad, Madrid y Murcia"* demanen que el tren d'alta velocitat arribe abans del 2020, que sembla que és la data que ens adjudiquen a Brussel·les. No em preocupa, ara mateix, el tren o la velocitat, em subleva la nomenclatura: hi ha tres parts implicades en el tema, dues amb nom i una sense. O quan llegia en un altre diari que tal senyor, eminent sociolingüista, *"ha realizado encuestas en los territorios de Catalunya, la Comunidad, Baleares y Andorra"*. Quatre territoris, ja veuen: tres amb nom propi, un sense nom. Tres que són, un que no és. I així quan es parla d'una antiga corona que comprenia, també, Catalunya, Aragó, la Comunidad i les Illes Balears. O d'aquell mateix tren hipotètic, que els nostres polítics afirmen que passarà per Castilla – La Mancha, Múrcia i la Comunidad. I quan el nostre president Francesc Camps assegura que Espanya va molt bé, i la Comunidad millor encara, perquè vostès ja saben que la Comunidad és líder i exemple per Espanya i Europa, però mai no diran que és exemple per l'Estat i la Unió. Som exemples i líders anòmals, tan anòmals que som líders anònims. També tenim conflictes amb veïns ressentits, i els nostres governants ens recorden que entre Aragó, Catalunya i la Comunidad hi ha problemes, per l'aigua o pel que siga. Uns altres asseguren, per dir-nos que s'ocupen de nosaltres, que no sé quin ministre viatja sovint de Madrid a la Comunidad. I què direm del partit socialista, dit, increïblement, "del País Valencià" que celebrà l'últim congrés sota el lema "El nostre compromís, la Comunitat"? Com si a Espanya digueren *"Nuestro compromiso, el Estado"*, o alguna cosa igualment sense nom, potser *"el Reino"*, que és la nomenclatura oficial. I etcètera, i així cada dia, els polítics i els opinadors públics, els diguem-ne intel·lectuals, el gremi de la premsa quasi sense excepció, els diaris, la ràdio i la televisió. Tant fa que parlen de cinema com d'eleccions, d'economia com del clima o de la salut pública: Espanya està dividida en setze territoris amb nom i la Comunidad.

No van voler ("ells": el meu amic Cucó sabia qui, i per què) que el nostre país fóra un país, ni tan sols un petit país sense perill. No havia de ser res, això van decidir els uns i els altres: Comunitat, per negar i abolir el País Valencià. Comunitat Valenciana, que és poc nom i poc ser, gairebé no és cap cosa, és no ser res, és la consumació dels decrets d'abolició de

Felip V. Després, a poc a poc, l'adjectiu gentilici s'ha esvaït s'ha esborrat, ha esdevingut sobrer: queda nom Comunidad. Diran que és una "comunitat" constitucional com Cuenca és una província i Espanya és un estat. C Però ningú no escriurà que entre els països de la UE Europea, per exemple, hi ha França, Alemanya i l'estat. O que l'estat i Portugal formen la península ibèrica. Perquè Espanya és un nom i una cosa. Com Aragó i Andalusia, Galícia, Astúries, i així fins a Canàries i a l'illa de Perejil. Nosaltres som res. Per decisió superior, diàriament obeïda i acatada. Fins a la fi dels temps? Almenys fins avui que escric, qu puc llegir al diari, en una columneta d'opinió, d'actualitat política: *"Es mas que probable que en la Villa y Corte mander sus homólogos de la comunidad relajar esa deriva tan te que han adoptado Camps y Pja"*. L'autor és, o era, del grup més o menys nacionalista, passa per progrés irònic, crec és membre del club d'"exvalencians". I en efecte, per abolir el país amb frases com aquesta cal ser més ex que valen. Però d'això es tractava, no en tinguen cap dubte.

"Després, a poc a poc, l'adjectiu gentilici s'ha esvaït, s'ha esborrat, ha esdevingut sobrer: queda només Comunidad. Diran que és una 'comunitat' constitucional, com Cuenca és una província i Espanya és un estat. Cert. Però ningú no escriurà que entre els països de la UE, per exemple, hi ha França, Alemanya i l'estat. O que l'estat i Portugal formen la península Ibèrica"